

tage den debat nu, og Socialdemokratiet er også klar til at tage afstemningsdebatten, når det måtte ønskes af regeringen. Men jeg har advaret mod, at regeringen i dag og i dagene forud derfor lægger sig fuldstændig firkantet fast på, at det skal i hvert fald ikke være inden for de næste 4 år.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først tak til hr. Poul Nyrup Rasmussen for svaret omkring det her med det demokratiske underskud også i forbindelse med ansøgerlandene.

Må jeg så dertil spørge, for at det nu ikke skal blive ved festtalerne og de store slagord: Betyder det ikke, at hvis man skal sikre, at vi i hvert fald ikke udbygger det demokratiske underskud i EU i forbindelse med optagelsen af nye lande, at så skal vi vide med sikkerhed, at det er befolkningerne i de pågældende lande, der søger om medlemskab, der ønsker medlemskabet, og ikke alene politikere, der ønsker det?

Altså forstået på en anden måde: Så vi er sikre på, at det for det første ikke alene er en beslutning blandt politikere, men en beslutning blandt befolkningerne i ansøgerlandene, der gør, at man ønsker optagelse, og for det andet sikrer man, at der ikke udøves pres, altså at der ikke fra EU's side udøves pres på befolkningerne, så at det bliver en fuldstændig fri beslutning, befolkningen i det pågældende land tager om, at man ønsker medlemskab.

Kl. 13.40

Er det ikke en første, kan man sige, forudsætning for, at vi da ikke udbygger det demokratiske underskud i forbindelse med optagelsen af nye lande, men at vi tværtimod måske begynder at kunne arbejde os den anden vej?

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Blot et kort spørgsmål. Jeg skal lige høre, om Socialdemokratiet ville have fundet det fornuftigt at lægge sig fast på et østligt niveau bilateralt for 2004 og fremefter uden rent faktisk at kende omfanget af EU's støtte og uden at kende Danmarks bidrag til denne støtte.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Da hr. Poul Nyrup Rasmussen efterlyste nogle mere videregående ambitioner hos regeringen i retning af Europas udvikling efter udvidelsen, tillod jeg mig før at spørge, om det var sådan, at

hr. Poul Nyrup Rasmussen og Socialdemokratiet havde nogle bud sådan helt konkret på sådanne ambitioner. Det synes jeg ikke jeg hørte at man havde. Skal det forstås sådan, at det har man ikke, men at man har tiltro til, at den nuværende regering kunne fremlægge nogle mere konkrete ambitioner?

(Kort bemærkning).

Poul Nyrup Rasmussen (S):

Nej, det skal det nu ikke, må jeg sige til hr. Lars Barfoed; det er simpelt hen tidsmæssige begrænsninger, der gør det.

Der er vel i stedet tre ting, som jeg vil lægge vægt på i ambitionerne for Europa.

Den ene er, at vi kan forme et Europa, der bygger på den grundlæggende velfærdssidé, som vi i Norden har udviklet så langt til gavn for så store dele af befolkningerne, som vi har, at vi ikke går i retning af en amerikanisering i Europa, men vi går i retning af en styrkelse af den europæiske velfærds samfundstankegang og samhørighed og menneskelighed i Europa. Det er den ene vision.

Den anden ambition er, at udvidelsen virkelig bliver en realitet, efter at de formelle aftaler er underskrevet i København i december måned i år for ti lande; at vi ikke glemmer Bulgarien og Rumænien; at vi ikke glemmer de lande, der ligger bag ved den nye grænse; at vi ikke opbygger et nyt sølvtæppe, men får et helt og bredt Europa.

Den tredje vision er at se Europa som et område i verden, der bliver en slags socialt lederskab med hensyn til at tegne en ny dagsorden for hele verdenssamfundet, når det gælder om at få styr på spekulationskapital, få styr på den store, store og voksende ulighed mellem den fattige og den rige verden, og endelig at tegne dagsordenen for en offensiv miljøpolitik globalt set.

Men må jeg så tilføje til fru Tina Nedergaard: Ja, det ville have været fornuftigt at tegne en offensiv profil på Øststøtten fra Danmark frem til 2004, uden at kende, hvad de andre gør. En gang imellem skal man tage et lederskab og ikke bare gå i ét med tapetet og kalkere, hvad de andre taler om. Og det, jeg kritiserer regeringen for, er, at den gerne vil udvide EU, og det er vi glade for og enige om, men den vil ikke følge op i egen handling den 10-årige linje, den 10-årige solidaritetslinje, som den tidligere regering lagde så meget vægt på. Og det bør vi dog kunne være rige nok til også at kunne se.